

OPEN ACCESS

Manuscript ID:
TAM-10012025-9268

Volume: 10

Issue: 1

Month: July

Year: 2025

P-ISSN: 2454-3993

E-ISSN: 2582-2810

Received: 25.04.2025

Accepted: 23.06.2025

Published: 01.07.2025

Citation:

Bharathi, K, and P

Valarmathi. 2025.

“Kuramagal Ilaveyiniyin
Pulamaithiram.” *Shanlax
International Journal of
Tamil Research*, 10(1),
30–38.

DOI:

[https://doi.org/10.34293/
tamil.v10i1.9268](https://doi.org/10.34293/tamil.v10i1.9268)

*Corresponding Author:
[bharathisk2987@gmail.
com](mailto:bharathisk2987@gmail.com)

This work is licensed
under a Creative
Commons Attribution-
ShareAlike 4.0
International License

Kuramagal Ilaveyiniyin Pulamaithiram

K. Bharathi

(BDU 2310632780287), Ph.D. Research Scholar of Tamil, Government Arts College
Affiliated to Bharathidasan University, Trichy, Tamil Nadu, India

 <http://orcid.org/0009-0004-4594-7289>

Dr. P. Valarmathi

Assistant Professor of Tamil, Government Arts College
Affiliated to Bharathidasan University, Trichy, Tamil Nadu, India

 <http://orcid.org/0009-0007-8713-1861>

Abstract

Sangam women poets for today. In the modern era, there is a situation where we have to live beyond many laws. We have to approach life again with literary positions based on feelings. The rich imaginations and melodious word combinations seen in the poems of the women poets are not only suitable for today but also for the future. It can be seen through their songs that the women poets were equally profound in their knowledge, intellectual thinking and political knowledge as their male counterparts. They did not lead their lives as mere poets, but they were also teachers who imparted knowledge to the king. Although it was their characteristic to sing praises of the king, they also pointed out and corrected his mistakes when the king made mistakes. The poets were not only learned but also socially conscious. They were innovative in society and had the idea of developing the country in a good way. Not only do they advise the king, but they also tell the glory of one king to another king. The purpose of this article is to examine the good qualities of a national leader, such as fame, strength, warlikeness, generosity, virtues, mercy, etc., From the perspective of Kuramagal Ilaveini and to explain them in a way that is also relevant to this time.

Keywords: Eraikon, Kuramagal Ilaveini, Kuravar Perumagan, Eigai, Purananuru

References

1. Govindan. Ka. Sangam Tamil Pulavar Series-5 Benpulpulavars, Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Noolpadhipukkazgam, Chennai-1 First Edition-1953
2. Duraisami Pillai. Su. Text by Purananuru, Tirunelveli South Indian Saiva Siddhanta Book Publishing Association, Chennai-1st edition-1947
3. Text by Nachinarkiniyar Kalithoki, Saiva Siddhanta Book Publishing Association, Reprint-2007
4. Thirukkural, Parimelazhagaar Text, Saradha Publishing House, Chennai First edition- 2004
5. Venkatasamy Nattar.N.M. Akananuru, Saiva Siddhanta Book Publishing Association, Reprint-2009
6. Venkatasamy Nattar. N. M. Kondraiventhan Saradha Publishing House, Chennai First edition-2005
7. Duraisamy S. Pathitruappattu, Saiva Siddhanta Book Publishing Association, Chennai- 1st edition-2017

8. Venkatasamy Nattar.N.M. Manimekalai, Saiva Siddhanta Book Publishing Association, Chennai-1
9. Govindanar K. Perumpanattarupadi, Ezhilakam, 46, Selvavinayagar Temple Street, Chennai.
10. Murugesu Pandian N. Poems of Sangam Women Poets, Chellappa Publishing House, Madurai. First Edition- June-2014

குறமகள் இளவெயினியின் புலமைத்திறம்

கா. பாரதி

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி, திருச்சி

ப. வளர்மதி

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி, திருச்சி

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்கப்பெண் கவிஞர்களின் கவிதை நிலைப்பாடுகளிலிருந்து இன்றைய காலகட்டத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய செய்திகள் உள்ளன. நவீன காலகட்டத்தில் பல சட்டங்களைக் கடந்து வாழ வேண்டிய நிலை உள்ளது. வாழ்க்கையை உணர்வுகளின் அடிப்படையில் மீண்டும் இலக்கிய நிலைப்பாடுகளுடன் அணுக வேண்டியுள்ளது. பெண்பார் புலவர்களும் ஆண்பார் புலவர்களுக்கு நிகராக ஆழ்ந்த புலமையும், அறிவார்ந்த சிந்தனையும், அரசியல் அறிவும் கொண்டு விளங்கினர் என்பதை அவர்கள் பாடல்களின் வழி அறிய முடிகின்றது. இவர்கள் வெறும் புலவர்களாக மட்டும் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்தவில்லை, அரசனுக்கு அறிவு புகட்டும் ஆசானாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். அரசனைப் போற்றிப்பாடுவது இவர்கள் பண்பாக இருந்தாலும் அரசன் தவறிகழைக்கும்போது அவர்களின் தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டித் திருத்தவும் செய்திருக்கிறார்கள். புலவர்கள் புலமை பெற்றவர்களாக மட்டுமின்றிச் சமூக உணர்வுடையவர்களாகவும் விளங்கியுள்ளனர். சமுதாயத்தில் புதுமை நோக்குடையவர்களாகவும், நாட்டை நல்ல முறையில் முன்னேற்ற வேண்டுமென்ற சிந்தனையுடையவர்களாகவும் இருந்திருக்கின்றனர். மன்னனுக்கு அறிவுரை கூறுவது மட்டுமல்லாது ஒரு மன்னனின் பெருமையை மற்றொரு மன்னனிடம் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். குறமகள் இளவெயினியின் பார்வையில் ஒரு நாட்டுத் தலைவனின் புகழ், வலிமை, போர்த்திறம், கொடை, நற்குணங்கள், கருணை, முதலிய நல் இயல்புகளை ஆராய்ந்து எடுத்துக் கூறுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

திறவுச் சொற்கள்: ஏறெக்கோன், குறமகள் இளவெயினி, குறவர் பெருமகள், ஈகை, புறநானூறு, சங்க இலக்கியம்.

முன்னுரை

குறிஞ்சிநில மக்கள் எயினர் எனப்படுவர். அவர்களுள் பெண்மகள் எயினி. இளவெயினி இளமைக் காலத்திலேயே புலமை பெற்றுப் பாடல் புணையத் தொடங்கிவிட்டார். தன் நாட்டு மன்னனின் செயல்களைப் பிற நாட்டு மன்னர்களுடன் ஒப்பிட்டு உயர்வு தாழ்வுகளை எடுத்துக்கூறியுள்ளார். ஒரு நாட்டின் மன்னன் எப்படி நல்லாட்சி நடத்த வேண்டும் என்பதைக் கூறியுள்ளார். அதோடன்றி அவர் கூறிய கருத்துக்கள்

அக்காலத்திற்கு மட்டுமன்றி எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும்படியாக உள்ளன. குறமகள் இளவெயினி புலமைத்திறம் தோன்றுமாறு புறநானூற்றில் 157 வது பாடலை வடிவமைத்துள்ளார்.

குறமகள் இளவெயினியின் சிறப்புகள்

இவர், சங்கப் பெண்புலவர்களில் ஒருவர். ‘குறமகள்’ என்ற அடைமொழியிலிருந்து இவர் குறக்குலத்தைச் சார்ந்தவர் என்று தெரிகிறது. மலைவாழ் குறவர்கள் எயினர்

என்றும் குறக்குலப் பெண்கள் எயினி என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். குறி சொல்லும் பெண்ணாக இருந்தமையால் இவரைக் குறியெயினி என்றும் அழைப்பர். குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்குறத்தி ஆவாள். முல்லையும் குறிஞ்சியும் முறைமையில் திரிந்து பாலை என்பதோர் படிமம் கொள்ளுமாகையால் குறிஞ்சி நிலக் குறமகள் எயினியாகவும் பேசப்படுகிறாள். குறமகள் இளவெயினி என்னும் புலவர் பெயரிலும் இந்த அமைப்பைக் காணமுடிகிறது.

குறமகள் இளவெயினி தலைவர்களும், சான்றோர்களும் கூடிய அவையின் கண் தம் மன்னனின் பண்புகளைப் புகழ்ந்து கூறுகிறார். “தமர் பிழை பொருத்தல் முதல் வேந்தர் அவையில் ஓங்க வீற்றிருத்தல் ஈறாகக் கூறப்படும் பண்புகள், எம் தலைவனும் பெருங்கல் நாடனும் ஆகிய ஏறைக்கே தகும்” என்று சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார். இதன் மூலம் பெண்பாற்புலவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களைப் பல்லோர் நிறைந்த அவையிலும் எடுத்துக் கூறும் நிலையில் இருந்ததைக் காண முடிகின்றது.

குறமகள் இளவெயினி தங்கள் குலத் தலைவனாகிய ஏறைக்கோனின் பண்பு நலங்களைப் பாடியுள்ளார். மேலும் ஏறைக்கோன் என்பானுக்கும், ஏனைய தலைவர்களுக்கும் உள்ள உயர்வுதாழ்வுகளை எடுத்துக்காட்டி, “எல்லா வகையாலும் எங்கள் தலைவன் ஏறைக்கோனே சிறப்புடையான்” என்று கூறியுள்ளார். ஒரு நாட்டு மன்னனுக்கு வேண்டிய அனைத்துக் குணங்களும் ஏறைக்கோன் கொண்டுள்ளான் என்று தன் பாடலில் கூறியுள்ளார். ஏறைக்கோனைப் பாராட்டிய பாட்டில், சிறந்த பல குணங்கள் எம்மன்னன் ஒருவனிடத்தில் உள்ளன, பிறர் எவரிடத்திலும் அவற்றைக் காணமுடியாது என்று குறமகள் இளவெயினி கூறுகின்றார். அவ்வாறு கூறுவதனால், நல்லோர்பால் இருக்க வேண்டிய நற்குணங்கள் இவை என்பதை உலகிற்கு எடுத்துரைக்கின்றார்.

ஒரு நாட்டுத் தலைவனின் குணம் ஏறைக்கோனைப் போன்று சிறப்புடன் அமைய வேண்டும் என்பதுதான் இளவெயினியின் கருத்து ஆகும்.

ஏறைக்கோன்

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைத் தொடரில் ஆனைமலையும் ஒன்று. ஆனைமலையைச் சங்கப்பாடல் “அறுகோட்டியானை” என்று குறிப்பிடுகிறது. இது, தற்பொழுது “பழனி” என்றும், திருமுருகாற்றுப்படையில் “ஆவினங்குடி” என்றும் கூறப்படும் ஊர்ச் சங்க காலத்தில் “பொதினி” என்னும் பெயரைப் பெற்றிருந்தது என்பதை,

அறுகோட் டியானைப் பொதினி யாங்கன்
சிறுகா ரோடன் பயினொடு சேர்த்திய

அக.பா.1:4-5

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

ஆனைவிலங்குகள் மிகுதியாக இருந்த மலை ஆனைமலை. காளையை ஏறு என்கிறோம். ஏறுகள் மிகுதியாக இருந்த மலை ஏறை ஆகும். ஏறைக்கோனை ஏறையென்றும் வழங்குவர். நன்னன், ஏற்றை, அத்தி, கங்கன், கட்டி, புன்றுரை என்ற வரிசையில் காணப்படும் ஏற்றை வேறு, ஏறைக்கோன் வேறு. இவனைப் “பெருங்கல் நாடனெம் மேறைக்குத் தகுமே” என்று கூறுவதால் ஏறை என்பது இயற்பெயராகவும் அமைகிறது. ஆண்பால் உயிரினங்களுக்கு ஏற்றை, ஏறை என்னும் பெயர்கள் அக்காலத்தில் வழங்கி வந்தன. ஏறைக்கோனை ஆனைமலை மக்களுக்குத் தலைவன், வில்லும் வேலும், காந்தட் பூவாற் தொடுத்த கண்ணி சூடுபவன் என்றும் குறமகள் இளவெயினி கூறுகின்றார்.

நாட்டின் சிறப்பு

ஏறைக்கோன் மன்னனது நாட்டின் சிறப்பினையும், நாட்டில் வாழும் உயிரினங்களின் தன்மையையும் புறநானூற்றுப்

பாடல் எடுத்துரைக்கின்றது. மேலும் உயிர்களின் அன்பையும் இப்பாடல்,

**மடமா னாகுபிணை பயிரின் விடர் முழை
இரும்புலிப் புகர்ப்போத் தோர்க்கும்
பெருங்க நாடெனம் மேறைக்குத் தகுமே
புற ,157:11-13**

என்றவாறு விளக்குவதில் உயிரினங்களின் செயல்களைக் காணமுடிகின்றது. மாலைப் பொழுதில் தன்னுடைய இணையைத் தேடி ஆண்மான் குரல் கொடுக்கின்றது. இக்குரலை ஏனைய குகையொன்றில் இருக்கும் ஆண்புலி கேட்டது. புலியானது மான்களை வேட்டையாடிக்கொல்லும் குணம் கொண்டது. ஆனால் ஏறைக்கோன் மன்னனின் நாட்டில் மானின் ஓசையைப் புலி கேட்டுக் கொண்டிருந்தது என்று கூறுகின்றார். இதன் மூலம் ஏறைக்கோன் மன்னனின் நாட்டில் வாழும் பிற உயிரினங்களும் ஒன்றுக்கொன்று அன்புடன் இருந்ததை அறிய முடிகின்றது.

மன்னனின் நற்பண்புகள்

ஏறைக்கோன் மன்னனின் சிறப்புகளைப் பாடல் மூலம் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

1. ஏறைக்கோனைச் சேர்ந்தவர்கள் அவருக்குத் தீங்கிழைத்தாலும் அதனைப் பொறுத்துக் கொள்வார்.
2. பிறர் தவறு செய்தாலும் அதற்காக நாணுவார்.
3. தான் போரிடும் படைக்குப் பழிவராமல் போராடும் வல்லமை பெற்றவர்.
4. வேந்தர்கள் வீற்றிருக்கும் அவையில் பீடுடன் வீரநடை போடுவார்

என்று மன்னனின் நற்பண்புகளைக் குறமகள் இளவெயினி கூறுகின்றார்.

இக்குணங்களுடன் ஒரு மன்னன் ஆட்சி செய்தால் நாட்டு மக்களும் இவரைப் பின்பற்றி வாழ்வில் மேன்மை அடைவார்கள். சுயநலத்தைவிட்டுப் பொது நலத்துடன் வாழவேண்டும் என்பதை இவ்வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியிடம் பரிசில் பெறச் செல்வோர் ஒருநாள் செல்வதன்று, இரு நாட்கள் செல்வதன்று, பல நாட்கள் தொடர்ந்து பலரோடு சென்றாலும் முதல் நாளைப் போல விருப்பமுடன் பழகும் இயல்புடையன். அணிகலன் பூண்ட யானையும் எழிலான தேகமும் கொண்டவன். அவனிடமிருந்து பரிசிலைப் பெறும் காலம் நீண்டதாயினும், குறுகியதாயினும், யானையினுடைய தந்தங்களுக்கிடையே வைத்துள்ள சோற்றுருண்டை போலபரிசில் பெறுவது உறுதி என்பதை,

**ஒருநாள் செல்லல மிருநாட் செல்லலம்
பலநாள் பயின்று பலரோடு செல்லினும்
தலைநாட் போன்ற விருப்பினன் மாதோ
அணிபூ ணணிந்த யானை யியநேர்
வருந்த வேண்டா வாழ்கவன் றாளே**

புற: 101

என்ற பாடல் அடிகளில் ஔவையார் அதியனின் நற்பண்புகளை விளக்குகிறார் புலவர்க்கு வேண்டும் பொருளையெல்லாம் தந்து, நான்கு குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் கரிகாற்சோழன் வழியனுப்புகிறான். அப்போது, குதிரைகளைச் செலுத்துவதற்குரிய தார்க்குச்சியில் இருக்கும் குத்துசியை நீக்கிப் புலவரிடம் கொடுத்து, அரசன் ஏழடி வரை புலவர்கள் பின் சென்று வழியனுப்புவான். தார்க்குச்சியில் உள்ள ஆணியால் குத்தி விரட்டினால் குதிரைகள் விரைவாகச் செல்லும். அதனை அடக்கும் ஆற்றல், புலவர்க்கு இருக்காது, அதனால் தார்க்குச்சியிலுள்ள ஆணியை நீக்கி குச்சியைக் கொடுத்து வழியனுப்புகிறான். இதனை,

**பால்புரை புரவி நால்குஉடன் பூட்டிக்
காலின் ஏழடிப் பின்சென்று கோலின்
தாறுகளைந்து ஏறுஎன்று ஏற்றி வீறுபெறு
பேர்யாழ் முறையுளிக் கழிப்பி நீர்வாய்த்
தண்பணை தமிழிய டளரா இருக்கை
பொருநர்**

165-169

என்ற பாடல் அடிகளில் கரிகாற்சோழனின் நற்பண்புகளைப் பற்றி முடத்தாமக்கண்ணியார் விளக்குகின்றார்.

தலைவனின் தோற்றம்

சிலைசெல மலர்ந்த மார்பற் கொலை வேற்
கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன்

புற- 157:6-7

என்ற பாடல் வரிகளில் தலைவனின் உடல் தோற்றத்தைப் பற்றிகுறமகள் இளவெயினி கூறுகிறார். அவன் வில்லைப் பூரணமாக வளைக்கக்கூடிய அகன்ற மார்பினைக் கொண்டவன். மேலும் அவன் எதிரி நாட்டு மன்னர்களின்படைகளைக் கொல்லக்கூடிய வேலினையும் கொண்டவன் என்பதை அறிய முடிகிறது. கோடல் என்று சொல்லக் கூடிய காந்தட் பூவால் செய்த மாலையைச் சூடிய குறவர்களுக்குத் தலைவன் என்றும் மன்னனின் தோற்றத்தைக் குறமகள் இளவெயினி கூறுகின்றார்.

இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதனின்
தோற்றத்தை,

பகைவ ராரப் பழங்க ணருளி

நகைகூ ரார நன்கலஞ் சிதறி

ஆன்றவிந் தடங்கிய செயர்தீர் செம்மால்

பதிற்று, 45:3-5

என்ற பாடல் அடிகள் மூலம் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் விளக்குகிறார். இம்மன்னனின் தோற்றத்தால் தன் பகைவர்களை நடுங்கச் செய்துள்ளான். வறுமையில் தாழ்ந்த குடிகளையும் உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்தான். ஐம்புலன்களையும் அடக்கி ஆள்பவன் இம்மன்னன் என்கிறார்.

மன்னனின் புகழ்

ஆடுமழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீமிசை
எற்படு பொழுதி னினந்தலை மயங்கிக்
கட்சி காணாக் கடமா னல்வேறு

புற- 157:8-10

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் தலைவனின் புகழைக்குறமகள் இளவெயினி கூறுகிறார். தன்னுடைய படைகளுக்குத் துன்பம் நேராமல் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் விளங்குகிறது.

ஒரு மன்னனானவன் எப்படியாவது வெற்றி பெற வேண்டும், எம்முறையைக் கையாண்டாவது வெற்றிக் காண வேண்டும் என்பது பேடிச் செயல் ஆகும். உண்மையான வீரன் வெற்றி தரும் வழி, பழி தரும் வழியாக இருக்கக் கூடாது என்னும் கருத்துடையவன் ஏறைக்கோன் ஆவான். இவ்வரிகள் மூலம் உண்மையாகவும், நேர்மையோடும் வாழ வேண்டும் என்பதையும், மன்னனின் போர்த்திறம் பற்றியும் அறிய முடிகிறது.

இன்றைய சூழலில் எப்படியும் வெற்றிப் பெறவேண்டும் என்ற நிலைதான் உள்ளது. மக்களைப் பற்றியும் அவர்களின் எதிர்காலத்தைப் பற்றியும் கவலை இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக இப்பாடல் அடிகள் உள்ளன.

நற்செயல்கள்

ஏறைக்கோனின் நற்செயல்களாக ஆசிரியர் தம் பாடலில் பின்வருபவற்றை எடுத்து உரைக்கின்றார்.

தமர்தற் றப்பி னதுனோன் றல்லும்

பிறர்கை யறவு தானா னுதலும்

படைப்பழி தாரா மைந்தின னாகலும்

வேந்துடையவைத் தோங்குபு நடத்தலும்

புற.பா.157:1-5

என்றவாறு இப்பாடல் வரிகள் மூலம் விளக்குகிறார். நட்பு கொண்டு பழகி வாழ்பவர் தவறு செய்தாலும் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறருடைய வறுமை கண்டு எள்ளி நகையாடக் கூடிய இன்றைய நிலையில் பிறர் கையறவு கண்டு நாணுதல் என்பது அவர்களின் நிலையைக் கண்டு வருந்துதல் என்பதாகும். அப்படி நாணுகின்றவன் அவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கக்கூடிய மன்னன் ஆவான். “படைப் பழி தாரா மைந்தினனாகலும்” என்பதினால் படைகளிடம் போர் புரியக்கூடிய சூழ்நிலையில் படைகளைக் காப்பதோடு தாமும் முன்னின்று போர் புரிய வேண்டும். தம் படைகளுக்கு முன்னர் நின்று தீங்கு

நேராதவாறு காக்க வேண்டும். மேற்காணும் நல் இயல்புகளைக் கொண்ட மன்னன் ஏறைக்கோன் என்று கூறுகின்றார். மேற்காணும் பாடல் வரிகளில் இருந்து ஒரு நாட்டின் தலைவனின் நற்செயல்களை அறிய முடிகின்றது.

“குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை”

என்னும் கொன்றை வேந்தன் பாடல் மூலம்,

“அன்பெனப்படுவது தன்கிளை செரா அமை”

என்ற கலித்தொகை பாடலின் மூலமும் மன்னனின் நற்குணங்களை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஒருவர் தவறு செய்தாலும் அவரைப் போன்று நாமும் அவருக்கு அப்படியே செய்ய வேண்டும் என்று நினைப்பது கூட சான்றோர் செயலாகாது என்பது மேற்காணும் பாடல் வரிகளின் மூலம் அறிந்துகொள்ளும் நற்பண்பு ஆகும். திருவள்ளுவரும் இக்கருத்தைப் பற்றிக் கூறுகையில்,

**விழைதகையான் வேண்டி இருப்பர்
கெழுதகையான்**

கோளாது நட்பார் செயின் குறள் -804

என்கிறார். இக்குறள் பழகிய நட்பின் உரிமை காரணமாக தமது நண்பர்கள் தம்மைக் கேட்காமல் ஒரு செயல் செய்து விட்டார் என்றால் கோபப்படக்கூடாது. தன்னுடைய நண்பர்தான் என்று அதனை ஏற்றுக் கொள்வது சிறந்த குணம் ஆகும் என்கிறது.

மேலும் “பிறர்கை யறவுக்கு தான் நாணுதல்” என்பதற்குப் பிறர் வறுமை கண்ட வழி, அதனை முன்பே கண்டு தீர்க்காமை தமது குற்றமாகக் கருதிச் சான்றோர்கள் வருந்துவது அவர்களின் நற்குணங்கள் ஆகும். இத்தகைய நற்குணங்களைப் பெற்றவன் ஏறைக்கோன் என்கிறார். இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் மன்னனானவன் எத்தகைய நற்குணங்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்ற நற்சிந்தனையை விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

பாரதியாரின் பாடலிலும் “தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லையெனில் இச் சூகத்தினை அழித் திடுவோம்”, என்ற கருத்தும் மேற்காணும் பாடல் அடிகளுக்குப் பொருந்துவதாக உள்ளது. நாட்டு மக்களை வறுமை நிலைக்குப் போகவிடாமல் காக்கும் பொறுப்பும், பிறர் துன்பத்தைத் தன் துன்பம் போல் கருதும் மனநிலையும் மன்னனுக்கு வேண்டும் என்ற சமூகச் சிந்தனைகளையும் எடுத்துக் கூறுவதாக உள்ளன.

மன்னனின் கொடைத்தன்மை

சங்க காலத்தில் காதல், வீரம், கொடைப் பண்புகள் போற்றப்பட்டன. ஒவ்வொரு உயிரினங்களுக்கும் அடிப்படைத்தேவை உணவு, உடை, உறையுள் ஆகும். வறுமையில் வாடும் மக்களுக்கு அவர்களின் தேவையை நிறைவு செய்பவன் வள்ளலாகக் காட்சியளிக்கின்றான். மன்னர்கள் மக்களுக்கும், புரவலர்களுக்கும் கொடை வழங்கியதை,

**அறம் எனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உறையுளும் அல்லது
கண்டது இல்என. மணி25:228-231**

என்ற அடிகள் மூலம் உணர முடிகின்றது. இளந்திரையன் இரவலர்கள் சென்ற அன்றே காலம் தாழ்த்தாது உடனே பரிசு நல்குவான் என்பதை,

**மங்குல் வானத்துத் திங்கள் ஏய்க்கும்
ஆடுவண்டு இமிரா அழல்அவிர் தாமரை**

அன்றே விடுக்கும் அவன் பரிசில்பெரும்

480-493

என்ற வரிகள் மூலம் கடியலூர் உத்திரங்கண்ணனார் விளக்குகின்றார்.

**மன்னன் நல்லியக்கோடனின் தலைச்
சிறந்த பண்புகளையும், வீரத்தையும்
காம்பு சொலித் தன்ன அறுவை உட இப்
பாம்பு வெகுண் மன்ன தேறல்நல்கிக்
காளாரி ஊட்டிய கவர்கணைத் தூணிப்
பூவிரி கச்சைப் புகழோன் தன்முன்
பனிவரை மார்பன் பயந்த நுண்பொருள்**

பனுவலின் வழா அப் பல்வேறு அடிகில் சிறுபாண் 236-241

என்ற அடிகளில் இடைகழி நாட்டு நல்லூர் நத்தத்தனார் விளக்குகின்றார். மன்னனையார் காணச் சென்றாலும் அவர்களுக்கு மூங்கில் உட்பட்டையை உரித்தாற் போன்ற ஆடையை உடுத்துவதற்குத் தருவான். சமையல் கலையில் சிறந்து விளங்கும் மடை நூலினைக் கொண்டு செய்த உணவுகளை வழங்குவான். சூரியனைப் போன்ற பொற்கிண்ணத்தில் உணவை வைத்துப் பரிமாறித் தானே அருகில் இருந்து உண்ணச் செய்வான். அத்தகைய சிறப்பை உடையவன் நல்லியக்கோடன் ஆவான். மேலும் நல்லியக்கோடனின் அரண்மனை வாயில் என்றும் அடையா வாயில் என்பதை,

பொருநர்க்கு ஆயினும் புலவர்க்கு ஆயினும்
அருமறை நாலின் அந்தணர்க்கு ஆயினும்
கடவுள் மால்வரை கண் விடுத்தன்ன
அடையா வாயில் அவன் அருங்கடை குறுகி
சிறுபாண் 203-206

என்ற அடிகள் உணர்த்துகின்றன.

எடுத்துரைக்கும் பண்பு

ஒரு மனிதன் தவறுசெய்யும்போது பிறர் அதனைச் சுட்டிக் காட்டி நல்வழிப்படுத்துதல் இடித்துரைத்தல் ஆகும். இதனை அறிவுரை பகர்தல் என்கிறோம். ஒரு மன்னனின் தவறைச் சுட்டிக் காட்டும்போதுதான் ஒரு வளமான நாடு உருவாகிறது. இதனை நன்குணர்ந்த ஔவையார் போரினைத் தடுத்து நிறுத்த பகை நாட்டு மன்னனிடம் தூதாகச் சென்று அதியமானின் படை வலிமையை எடுத்துக்கூறி போர் புரிவதைத் தவிர்க்குமாறு அறிவுரை கூறியதை,

களம்புகல் ஓம்புமின் தெவ்வீர் போர் எதிர்ந்து
எம்முளும் உள்ள ஒரு பொருநன் வைகல்
எண்டேர் செய்யுந் தச்சன்

திங்கள் வலித்த காலன னோனே புற:87

என்ற பாடலில் காணமுடிகிறது. இது ஔவையாரின் சமூகச் சிந்தனையை வெளிப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

குறமகள் இளவெயினி ஏறைக்கோன் மன்னனைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார். ஒரு நாட்டு மன்னன் எவ்வித நற்குணங்களுடன் திகழ வேண்டும் என்பதற்கு மேற்காணும் பாடல் சான்றாக உள்ளது. இருப்பவர்கள் இல்லாதவர்களுக்கும் கொடுத்து வாழ்தலே சிறந்த வாழ்க்கை என்பதை உணர்த்தும் பாடலாக உள்ளது. எவ்வகையிலாவது வெற்றி காணவேண்டும் என்பது இன்றைய நிலை. அதை நோக்கிக்கொண்டு உலகம் நகர்கின்றது. அதைத்தான் அனைவரும் சரி என்று நம்பும் நிலை உள்ளது. மன்னனின் நற்குணங்கள், படையாளும் திறம், மன்னிக்கும் மாண்பு, புகழ், அடக்கம், பொறுமைக் குணம், தெளிவுடன் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்பதற்கு அறிவுரையாகவும், வழிகாட்டியாகவும் மேற்காணும் பாடல் வரிகள் உள்ளன. சங்கப் புலவர்கள் அக்காலச் சமுதாயத்தைத் தங்கள் பாடல்களில் படம் பிடித்துக் காட்டியுள்ளனர். அரசனுக்கு ஆலோசனைவழங்கும் மந்திரியாகவும், தூது சென்று வெற்றியுடன் திரும்பும் மதிநுட்பம் கொண்ட தூதுவராகவும் இருந்துள்ளனர். புலமையுடன் மன்னனையும், மக்களையும் நல்வழிப்படுத்தும் ஆளுமைத்திறன் கொண்டவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர். ஒரு நாட்டின் மன்னன் மேற்காணும் பாடலின் வழி நின்று ஆட்சி செய்தால் நாட்டு மக்களின் நிலை மேம்பாடு அடையும் என்பது ஆய்வாளரின் கருத்து ஆகும்.

துணைநூற் பட்டியல்

1. கோவிந்தன். கா. சங்கத் தமிழ்ப்புலவர் வரிசை-5 பெண்பாற்புலவர்கள், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு, 1953
2. துரைசாமிபிள்ளை. சு. புறநானூறுமூலம் உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய

- சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை முதல் பதிப்பு, 1947
3. நச்சினார்க்கினியர் கலித்தொகை மூலமும் உரையும், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், மறுபதிப்பு, 2007
4. திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரை, சாரதா பதிப்பகம், சென்னை முதல் பதிப்பு, 2004
5. வேங்கடசாமி நாட்டார். ந.மு. அகநானூறு, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 2009
6. வேங்கடசாமி நாட்டார். ந.மு. கொன்றைவேந்தன் சாரதா பதிப்பகம், சென்னை முதல் பதிப்பு, 2005
7. துரைசாமி சு. பதிற்றுப்பத்து, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, பதிப்பு, 2017
8. வேங்கடசாமிநாட்டார். ந.மு. மணிமேகலை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை
9. கோவிந்தனார் கா. பெரும்பாணாற்றுப்படை, சென்னை.
10. முருகேசபாண்டியன் ந. சங்கப்பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள், செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை. முதல் பதிப்பு, 2014